

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 iunie 2022, în cauza penală în privința lui

Feraru Roman xxx, născut la xxx, originar din r-nul xxx și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.02.2022 – 15.03.2022;

Instanța de apel: 21.04.2022 – 01.06.2022;

Instanța de recurs: 12.09.2022 – 14.12.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 15 martie 2022, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Feraru Roman a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa numită s-a adăugat parțial pedeapsa numită prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 14.07.2021, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsă în formă de 4 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus de a încasa din contul lui Feraru Roman în beneficiul statului, cheltuielile pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară primară nr.202238D0002 din 14.01.2022 în sumă de 320 lei și pentru efectuarea raportului de constatare primară nr.202138P0005 din 05.01.2022 în sumă de 128 lei, în total suma de 448 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Feraru Roman, la data de 02.01.2022, aproximativ la ora 22:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în fața Inspectoratului de Poliție Glodeni, amplasat pe strada Tricolorului 6, or. Glodeni, adică într-un loc public, ca urmare a unui conflict apărut între diferite persoane de origine romă, conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale și dorind survenirea consecințelor infracționale, exprimând o vădită lipsă de respect față de

societate și cei din jur, atentând la regulile sociale și morale de conviețuire, în prezenta mai multor persoane, cât și a colaboratorilor de poliție al Inspectoratului de Poliție Glodeni, care se aflau la serviciu, în menținerea ordinii publice, din intenții huliganice, încălcând ordinea publică, în comun acord cu cet. Stoian David, a.n. xxx, s-au apropiat de cet. Ceban Ruslan și fără careva motiv i-au aplicat consecutiv, câteva lovituri cu pumnii peste față, de la care ultimul a pierdut echilibrul și în același timp a intervenit colaboratorii de poliție, care au aplanat conflictul, despărțind-u-i și încercând să-l atragă pe Stoian David în incinta Inspectoratului de Poliție, însă au fost stopați de către alte persoane de origine romă aflate la fața locului.

Ca urmare, conform raportului de expertiză judiciară nr.202238D0002 din 14.01.2022, a fost concluzionat, că la examinarea medico-legală a cet. Ceban Ruslan s-au depistat leziuni corporale sub formă de plagă contuză, hemoragie în mucoasa buzei inferioare pe stânga și edem al țesuturilor moi, care au fost produse prin mecanism de lovire cu un corp dur-contodent, inclusiv și cu piciorul, posibil și în timpul circumstanțelor expuse, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, individualizată prin huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșite de două sau mai multe persoane.

3. Inculpatul, a contestat cu apel sentința, prin care a solicitat casarea acesteia, în latura pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Feraru Roman să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate.

În motivarea cerințelor, inculpatul a invocat că în privința sa nu a fost aplicată amnistia în privința sentinței din 14.07.2021, condamnat în baza art.187 alin.(2) Cod penal, considerând necesar a fi aplicată. Totodată, a indicat că urmează a se lua în considerație faptul că are la întreținere 9 copii, 6 dintre care sunt minori.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 iunie 2022, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a constatat că, prima instanță a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, prima instanță încadrând just acțiunile inculpatului Feraru Roman în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță a stabilit corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului Feraru Roman care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind fapta săvârșită de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare

materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Prin urmare, apelantul nu au atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de apel nu purcede la judecarea fondului cauzei în această parte, și se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

4.2. Instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont de faptul că, potrivit alin.(3) art.16 Cod penal a comis o infracțiune care face parte din categoria celor mai puțin grave, la caz fiind prezente circumstanțe atenuante - căința sinceră și recunoașterea vinovăției, nefiind neglijată nici prezenta condamnării inculpatului prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni nr.1-137/2021 din 14.07.2021, prin care a fost condamnat în baza art.187 alin.(2) lit. b), d), e) și f) Cod penal, cu pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu aplicarea art.90 Cod penal, fiind stabilit un termen de probă de 2 ani.

De asemenea, just s-a reținut că inculpatul fiind anterior condamnat la pedeapsa cu închisoare și de două ori fiind încetat procesul penal pe motivul împăcării și retragerii plângerii, săvârșește din nou o infracțiune cu intenție în termenul de probă numit printr-o altă sentința, iar comiterea infracțiunilor, capătă caracter sistematic pentru Feraru Roman, la fel conform cazierului contravențional ultimul încalcă sistematic legea săvârșind un șir de contravenții, ceea ce nu este tolerant în societate și acest comportament ilegal poate duce la niște consecințe ireversibile, astfel, scopul pedepsei penale, prin sentințele anterioare nefiind atins, la speță just concluzionându-se că pedeapsa cu închisoare fiind unica care va duce la atingerea scopului pedepsei penale.

Totodată, instanța de apel a reiterat că, la stabilirea pedepsei definitive lui Feraru Roman, just au fost aplicate prevederile art.85 Cod penal, atestându-se că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, la data de 02.01.2022, adică în perioada de probațiune stabilită prin sentința din 14.07.2021.

Reieșind din cele menționate, instanța de apel a apreciat ca fiind justă, legală și oportună pedeapsa aplicată de către instanța de fond, nefiind stabilite careva circumstanțe ce ar determina instanța de apel de a modifica soluția emisă de instanța de fond, în sensul aplicării unei pedepse mai blânde potrivit solicitării apelantului Feraru Roman.

Afirmația precum că, pedeapsa stabilită este prea aspră, nu poate fi reținută de către instanța de apel, în acest sens, respectivul argument fiind lipsit de orice suport juridic, or, instanța de fond la emiterea sentinței a motivat suficient soluția adoptată și necesitatea aplicării în privința inculpatului anume a pedepsei sub formă de închisoare, ne fiind careva circumstanțe noi întru admiterea solicitării de aplicare a unei alte pedepse, or circumstanțele invocate au fost deja luate în considerație de către judecător la aplicarea pedepsei, acestea fiind obișnuite ce nu pot duce la modificarea soluției adoptată la caz.

4.3. Cu referire la solicitarea apelantului de aplicare în privința sa a Legii nr.243 din 24.12.2021 cu privire la amnistie în privința sentinței din 14.07.2021, instanța de apel a motivat că, solicitarea dată nu tine de competența instanței de apel, inculpatul urmând a înainta cerere separată în sensul dat, care urmează a fi examinată în ordinea art.469

alin.(1) pct. 15) Cod de procedură penală.

5. Inculpatul a contestat cu recurs ordinar hotărârile instanțelor de fond, solicitând casarea parțială a acestora, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art.96 Cod penal, cu amânarea executării pedepsei pentru că are copii la întreținere cu vârsta de până la 8 ani.

În motivarea cerințelor, inculpatul invocă argumente similare celor din apel. Suplimentar susține că, hotărârile instanțelor de fond sunt ilegale și nefondate în partea ce ține de aplicarea pedepsei reale cu executare în privința sa, fiind pasibile de a fi casate.

Inculpatul consideră că, instanța de fond și instanța de apel, la numirea pedepsei inculpatului nu a luat în considerație următoarele circumstanțe: inculpatul a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate; se căiește sincer de cele comise, îi pare rău de cele comise, precum și faptul că are la întreținere 5 copii minori.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de partea apărării, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele din dosarul cauzei, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului, Colegiul penal reține că, recurentul critică decizia instanței de apel la capitolul individualizării pedepsei, precum și că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, temeiurile pentru recurs care sunt prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul penal

constată că aceste temeieri nu-și găsesc confirmarea în speța dedusă judecării.

Împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului Feraru Roman, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor invocate în apel.

La soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, ținând cont de prevederile art.art.6, 7, 61, 75-78, 85 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală. Pedepsa stabilită este echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului (*fapta comisă în termenul de probă*), precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, la individualizarea pedepsei trebuie de avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează că, instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art.61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei neprivative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Totodată, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate argumentele inculpatului precum că, la aplicare pedepsei, instanța de apel nu a luat în considerație că: inculpatul a recunoscut vina pe deplin, regretă cele săvârșite, a promis să fie mai precaut pe viitor, să nu mai comită acțiuni ilicite, are la întreținere 5 copii minori, cât și de comportamentul vinovatului în timpul și după comiterea infracțiunii, or, anume aceste circumstanțe luate în considerație, au permis stabilirea pedepsei inculpatului la limita minimă prevăzută de sancțiunea normei în baza căreia acesta a fost condamnat.

Colegiul penal reține și faptul că, conform revendicării eliberate pe numele lui Feraru Roman, acesta nu este la prima încălcare a legii penale, anterior fiind atras la răspundere penală. În acest sens, instanța de recurs reține că inculpatul care anterior a mai fost condamnat, fiindu-i stabilită pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în termenul de probă, nu a tras concluzii și a demonstrat că este o persoană predispusă la comiterea de noi infracțiuni, astfel nefiind atins scopul legii penale. Respectiv, instanța de recurs apreciază că instanțele de fond corect au stabilit inculpatului Feraru Roman pedeapsa – 4 ani închisoare, cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la solicitarea inculpatului privind aplicarea unei pedepse mai blânde, Colegiul penal apreciază drept întemeiată poziția instanței de apel, prin care s-a evidențiat că, „ inculpatul fiind anterior condamnat la pedeapsa cu închisoare și abordându-i-se un termen de împăcare, de două ori fiind încetată cauza penală pe motivul împăcării și retragerii plângerii, săvârșește din nou o infracțiune cu intenție, în termenul de probă numit printr-o altă sentință, iar comiterea infracțiunilor, capătă caracter sistematic pentru Feraru Roman, la fel conform cazierului contravențional ultimul încalcă sistematic legea săvârșind un șir de contravenții, ceea ce nu este tolerant în societate și acest comportament ilegal poate duce la niște consecințe ireversibile, astfel, scopul pedepsei penale, prin sentințele anterioare nefiind atins, în speță just concluzionându-se că pedeapsa cu închisoare fiind unica care va duce la atingerea scopului pedepsei penale”.

În speță, Colegiul penal apreciază ca fiind neîntemeiată și nemotivată cerința privind aplicarea prevederilor art.96 Cod penal (amânarea executării pedepsei) în privința inculpatului Feraru Roman. Or, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv, o finalitate de corectare, reeducare și exemplaritate în ce privește comportamentul făptuitorului. Astfel, anume pedeapsa și modalitatea de executare stabilită inculpatului Feraru Roman este în măsură să-l convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea pe viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4) din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, iar instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, prin urmare, impunându-se soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 iunie 2022, în cauza penală în privința lui *Feraru Roman xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 februarie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie